

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius
Meditationes

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 9006643X

Dominica XIV. post Pentecosten.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45459

mendantur, dantque Deo gloriam; quare? idcirco, quia fæditatem peccatorum non agnoverunt, nec verò pro illis doluerunt, ideo & remissionis donum non magni aestimarunt.

10. Nonne decem mundati sunt.

Unt quidem bona Dei sine pœnitentia apud Deum, attamen ita Deus odit ingratitudinem ut dolat se beneficisse ingratis. Audi donec; Non est inventus qui rediret, & daret gloriam Deo, nisi hic alienigena. Si hæc vox non sit dolentis, nulla est. O si verba perpendas singula, quam dici posset verum esse illud à Christo dictum; Publicani & meretrices præcedent vos in Regnum Dei. Quantò enim homines se miseros esse, vel fuisse agnoscent, tantò pluris aestimant gratiam Dei; contra verò, quibus sua miseria ignota est. Deo ingrati sunt; Horrescere ergo ingratitudinis vitium & sæpe DEO gratias agere.

DOMINICA XIV.

Post Pentecosten.

I. Nolite solliciti esse Animæ vestræ quid manducetis. Matt. 6.

Quis est homo qui vult vitam, & diligit dies vivere bonos? hoc Evangelium præsens legat, attendat, impleat. Adimittit sollicitudo vitam, Spiritus tristis exsiccat ossa, amarum faciunt vivere curæ? Ecce his omnibus liberat nos Deus noster, amantissimusque Pater: Nolite, inquit, solliciti esse animæ vestræ quid manducetis; neque corpori quid induamini, scit enim Pater vester, quia his omnibus indigetis, & quia scit, dat affluen-

G: DRUZ
BICKI
OPEN: ASCEI
Tomus III
N: V
58

affluenter, nec impropereat, dat sicut Pater filii, sicut Pastor ovinis, sicut bonus Patronus pupilli; Ne longè abi anima mea ; escas tuas tibi ab hoc Patre præparatas, inque conspectu tuo mensam positam considera quam nobilis, quam lauta, quam instrueta sit hæc Sanctissimi Sacraffenti mensa? quo non abundat fercula? quibus caref deliciis? omite delectamentum suavitatis in se continet. Regale quippe convivium à Rege Regibus institutum , Angelis invidendum , & quid ad hoc , ô homines ! dicitis? quare animæ vestræ sitiunt vehementer? en potus , en cibis, en convivium , en cœna magna , en nuptiæ filii Regis, à Rege Regibus instituæ ? Si quis sitit, veniat & bibat : nolite Solliciti esse Animæ vestræ quid manducetis, sed prius quomodo manducetis. Ut sit quid manducetis, Pater cœlestis curabit; ut vos digne manducetis, vos curate.

2. Nemo potest duobus Dominis servire.

Cogita tibi à Christo Domino dati optiones eligendi Dominum cui servias, quem velis: è duobus unus eligendus est, hac lege, ut quam primùm uni adhæseris, alteri statim inimicus hostisque fias, illum contemnas odioque habeas. Unus ex his Dominis, est Christus, alter Diabolus. Elige quem horum velis; in manu tua est eligere. Et verum quidem est; quod si naturam, si obligationem, si promissionem spectas, Deo servire debes, si autem voluntatem propriam liberamente respicias, potes diabolo adhætere; Si Deum sequeris nihil te beatius, nihil te dignius, si diabolum, nihil miserius, respice nunc quæ te optio deceat.

3. Nemo

3. N
Omin
dicit
to corde
adi non e
tus, aut r
est Dei,
ponit,
nes offe
Deo &
ritatem a
vire. Me
lestia gust
ile; nullia
la carnis
Belial, Ar
Domino

Cee qui
Ecce am
are has, e
ui vult es
instituitur
rvus Dei
agustare
pones?
tititur. Su
m si renui
o; pacen
lidere te
nica.

5.
Onditio
✓ describi
V.P. Dru

3. *Nemo potest duobus Dominis servire.*
 Ominus Deus te totum sibi vult, ideoque dicit, Diliges Dominum Deum tuum ex corde tuo &c. ut scias, divisum cor, Deo nō non esse: sed ita Deum resolutum esse, ut nūs, aut nulla ex parte ejus sis oportet. Ille totēst Dei, qui servit Deo soli; qui nulli rei Deum pponit, nec Deum propter ullas humanas rānes offendit; Claudicat in utramque partem, Deo & creaturæ servire vult. Noli errare, sed rātem audi, Nemo potest duobus Dominis vire. Mentitur qui se posse utrumque dicit; cœlestia gustare, & carnalibus non carere, impossibile; nulla est lucis & tenebrarum conventio; la carnis & Spiritus concordia; inter Christum Belial, Arcam & Dagon pax nulla, totum ergo Domino Deo trade.

4. *Aut enim unum.*

Cee qui amat Creaturas, odit Deum. Imò, Ecce amor Creaturarum odium est Dei, & care has, est illum odisse. O quām verè dictum: cui vult esse Amicus hujus mundi, inimicus Dei instituitur. Et, Si adhuc hominibus placet m, ratus Dei non essem. Miraris quod cœlestia gustare non datur? Si aceto plenus es, ubi ponas? vinum novum in utres veteres non datur. Subjiciaris Deo, ut subjiciatur tibi caro; si renuis tu Deo, nequaquam subjicietur tibi; pacem fac inter te & Deum, ut detur tibi uidere terram tuam, hæc est enim beatitudo.

5. *Aut enim unum odio habebit.*

Conditiones hominis aliquot in hoc Evangelio describuntur. Prima est, quod sit Servus. V.P.Druzb. Op. X, R Non

Non enim homo planè liber est, sed conditus est, ut eum necesse sit alicui esse Subditum. 2. Quod unius tantùm Domini servus sit, Dei scilicet vel Diaboli; Dei vel māmonæ; utique servire non potest; tum quia unus homo est, tum quia Domini sunt sibi oppositi & contrarii. 3. Quod ad nullius cogatur servitium, sed liberè utrumque eligat sibi, licet uni servire teneatur, sitque de salute ejus, alteri autem servire, sit ejus pēnīcies. 4. Quia tenetur amare Dominum cui servit: ibi enim non dura necessitate servitur, ubi diligitur, & qui jubet, & quod jubetur. 5. Quia oportet illum mores Domini sui sustinere, vestem illius & insignia circumferre, per omniaque Domino suo conformari. 6. Quia debet de mercede sua non pacisci cum Domino, sed eam de manu ipsius exspectare, fidereque ipsius liberalitati & fidei Deus enim talis est Dominus, ut nolit servum de mercede cogitantem, sed gratuitum, & tamen gratis nolit sibi servire, Diabolus contra, promittit & paciscitur cum servis suis de mercede, fallit tamen semper, nec eam præstat, sed sola spe paſcit usque ad mortem; ut videri potest in avaris, in ambitiosis &c. Has conditiones tibi applica, & ut iis cum salute tua respondeas, elabora.

6. *Nolite solliciti esse.*

HÆc est vitæ religiosæ fortuna, Nolite solliciti esse. Quid te turbat in Religione, quia sollicitus es de te, & de impertinentibus ad te? Permitte te regi ab his, quibus commisisti te, projice in Deum, projice securus, non se subtrahet. Quid in te stas, & non stas? Si millies Dei circate prōvidentiam expertus non es, ne Deo crede; sin autem, etiamnè Deo fidere dubitas? Vide quām amar-

anter tec
lancholi
citi esse,
opus ha
inem soli
date, im
tibi, L
tentem e
dus nosc
li: Si m
mipse tu
tibi qu
are fidei
quām su
junt. H
Providen
to.
7. M
Sic in o
ne anim
otiosa,
am esca?
ribilem,
mortuu
n homo
us Sangu
iti esse,
bibemi
ia genti
non hal
ibus ani
lus, vit
e multa

anter tecum agat Pater tuus! videt te tristem, melancholicum, anxium en blandiens ait, Nolite tristi esse, scit enim Pater vester, quia his omnipotens habetis. Quid vis amplius a Deo? ergo nem sollicitudinem projice in eum cui cura dete, immo de omnibus etiam minimis. Per te tibi, Deum Sapientum esse, Bonum esse, sentem esse, magis quam te; Si Sapientior, nescit, quae tibi expediunt, quam tu, crede: Si melior est, igitur meliora tibi cupit, nipse tu tibi: Si potentior est, Ergo faci tibi quae vult dare potest bona, quam tu, are fide illi, & committe te illi. O providentiam suavis es illis, qui te experiri non ne-
dunt. Hæc est una ad pacem via Considera-
Providentia Dei, & fiducia in ea collo-
io.

7. *Nonne anima plus est quam esca.*

Sic in omni cura carnis tibi responde, Nonne anima plus est quam esca? Appetit illi, otiosa, levia? dic, Nonne anima plus est quam esca? quid? an decet fovere carnem cor-
tibilem, & male facere animæ pro qua Christus mortuus est? & Quam dabit commutatio-
nem homo pro Anima sua, quandoquidem sanguinem dedit pro illa? Nolite ergo tristi esse, dicentes; Quid manducabimus, aut bibemus, aut quo operiemur? hæc enim in gentes inquirunt, & illi qui spem alterius non habent.

8. *Considerate.*

Nibus animæ Consideratio, doctrinia, lux, sa-
lus, vita, occupatio, quies animæ. Vis di-
multa, vis evitare pericula; vis scire agen-
da,

R 2

G. Drizz
Gicki
oper: ascet
Tonus III
Nov 58

da, non agenda, vis nosse modum omnium, vis
prævidere imminentia? Considerate. Quare
tam frequentia peccata, turbæ, inquietudines?
non est Consideratio. Considera, provide, non
erunt, Totius mundi est vox ista, Considerate,
perimus, nos manent cælestia, vos quoque
moriemini, exspectat vos futura vita, ardor in-
fernī æternus est, moriendum est; diabolus cir-
cuit quærens quem devoret, Severè Deus judi-
cat, tam multi quotidie pereunt, in momento
mori possunt, isti quos sperno meliores me sunt;
Considerate, vigilate, orate, attendite, Nolite
fieri sicut equus & mulus, quibus non est intel-
lectus.

9. *Nec Salomon in omni gloria sua.*

O Vanitas mundi! quæ à lilio & fæno tota
vincitur! quis credit? dicit Veritas. Dic
quid vis munde, æstima te quomodo vis, falle-
ris; unum lilium tuam gloriam vincit, Christus
afferit, Veritas dicit, Crede. Sed ineffabile ar-
gumentum Bonitatis Dei; Nec Salomon in o-
mni gloria sua coopertus est sicut unum lilium.
Mira comparatio & magnifica, & talis, qualem
nec Salomon in omni Sapientia sua reperisset,
adèò luculenta est. O quanta est pulchritudo
tua Domine! quæm pulcher es, qui tam pulchra
facis! O quantæ sunt divitiæ tuæ Deus, quas
hominibus largiri paratus es! non es dives in
homines, qui tam dives es in flores! Et non ser-
vies illi cor meum totum? non illi fides per om-
nia? non illi te committes regendum universum?
Ô projice te in Deum & Deo dona te ipsum.

DOMI-